

Thăm thẳm trên những tầng mây xanh,
lửng lơ một ngôi làng nhỏ.

Chẳng hiểu sao nó lại có tên là
Ngôi Làng Trăng Méo.

Ngôi làng ấy đầy ắp... Mặt Trăng.
Nào là Trăng bụ bẫm, Trăng mỏng manh,
Trăng kên càng, Trăng tí xiu...
Những Mặt Trăng tỏa sáng lấp lánh suốt cả ngày đêm.

Thật đáng kinh ngạc làm sao!
Thế mà từ trước tới nay, các bé
cứ ngỡ chỉ có một Mặt Trăng
duy nhất ở trên đời.

Mỗi đêm, kiêu hãnh tỏa sáng giữa trời
luôn luôn chỉ có một Mặt Trăng đẹp nhất,
được chọn ra giữa ngàn Trăng quần tụ.

Mỗi nhiệm kì trăng chỉ kéo dài vón vẹn một tháng,
thế nên hầu hết trăng trong làng đều được
hưởng niềm vinh dự lớn lao này.

Chỉ có một kẻ xui xẻo sót lại
từ năm này qua tháng khác.

Suốt một trăm năm dang dẳng,
Trăng Còi chưa từng được tỏa sáng giữa trời
để đón nhận triệu triệu ánh nhìn ngưỡng mộ.
Tất cả chỉ vì thân hình chú còn nhom quá đỗi,
lại còn chằng chịt những vết rạn nứt khó coi.

Làng Trăng vận hành theo một qui luật diệu kì:
Những Mặt Trăng mảnh mai dần vào cuối tháng,
rồi lộng lẫy tròn đầy khi tiến đến ngày rằm. ✨

Mỗi tinh mơ, chúng uống nắng mai và ướp đắm mình
trong mây trắng để đêm tới sáng trong như ngọc.

